

at erindre imod denne Ændring, der efter Justitsministeriets Anmodning er udformet af Kommissionen.

Efter Udkastet opstilles ingen Forskrifter for Tilbagekaldelse af en Genkaldelse af et Testamente, og det antages, at en saadan kan foretages ganske formløst, jfr. Bemærkningerne til Udkastet Side 133, hvori det dog anføres, at en Testator bør drage Omsorg for snarest at oprette et nyt Testamente under Iagttagelse af Formforskrifterne. Justitsministeriet er betænkeligt ved, at man saaledes kan træffe testamentariske Bestemmelser uden at iagttage de for Testamenters Oprettelse foreskrevne Regler, og man har derfor anset det for rettest, at det foreskrives, at en Tilbagekaldelse af en Genkaldelse skal ske i Testamentsform. Stk. 2 er derfor ændret i Overensstemmelse hermed. Kommissionen har udtalt, at den ikke har noget at erindre herimod.

Til § 76.

Bestemmelsen er ny. I Bemærkningerne til Udkastet Side 139 udtales det, at man ikke har anset det for muligt at give Regler om, i hvilket Omfang den længstlevende Ægtefælle, der har tiltraadt Arv efter den førstafdøde i Henhold til gensidigt Testamente, er bundet ved dennes Bestemmelser om Formuens Skæbne efter begges Død.

Da Spørgsmaalet ofte forekommer i Praksis, har Justitsministeriet anset det for at være meget ønskeligt, at der fastsættes en Regel herom, og efter Drøftelse i Justitsministeriet har Kommissionen udarbejdet den nu foreslaaede Bestemmelse, hvorefter den længstlevende Ægtefælle kan ændre Testamentets Bestemmelser for saa vidt angaar sit Særeje og Halvdelen af det tidligere Fællesbo, medmindre andet er bestemt i Testamentet eller klart fremgaar af dette. Ved denne Regel kan det i Almindelighed antages, at den afdøde Ægtefælles Interesser i Testamentet er tilstrækkelig tilgodeset. Bestemmelsens Slutning har særlig Hensyn til Tilfælde, hvor der i Ægtefællernes Testamente foreligger en fælles samlet Testation, der ikke kan gennemføres, medmindre den længstlevendes Andel heri — helt eller delvis — staar ved Magt.

K a p i t e l 1 4.

Til §§ 78—80.

Udkastets Bestemmelser om Baandlæggelse af Livsarvingers Tvangsarv forekommer Justitsministeriet i for høj Grad at begrænse Arveladerens Adgang til at

træffe Bestemmelse herom. Det er efter Udkastet en Betingelse, at Arveladeren skønner, at Livsarvingen vil være mindre skikket til at raade over Tvangsarven, eller at hans Raaden paa Grund af særlige Omstændigheder vil medføre Fare for uforsvarlig Brug af Formuen. Arveladeren skal altsaa positivt erklære, at disse Betingelser er til Stede og saaledes give Udtryk for Mistillid til Livsarvingens Evner til at disponere over sin Formue, hvilket i høj Grad vil være egnet til at afholde Arveladeren fra at træffe Bestemmelse om Baandlæggelse, der ellers vilde være stemmende med Arvingens Tarv. Men yderligere skal Arvingen have Ret til overfor Skifteretten at begære Bestemmelsen om Baandlæggelse tilsidesat, saafremt han godtgør, at de nævnte Betingelser ikke er til Stede; selv om han overfor Arveladeren har samtykket i Baandlæggelsen, skal Bestemmelsen herom endog kunne tilsidesættes, naar han særligt godtgør, at han har rimelig Grund til at fravige sit Samtykke. Men naar det overlades til Skifteretterne at tage Stilling til disse Spørgsmaal, vil Afgørelserne meget let blive særdeles uensartede, og dertil kommer, at Vidnerne, der i Reglen vil være Livsarvingens nære Slægtninge, skal føres i Retten og afgive Forklaring om, hvorvidt Betingelserne for Baandlæggelse er til Stede, en Forklaring, som det af Hensyn til Familiefreden formentlig ofte vil være pinligt for dem at afgive, hvorfor de vil være fristet til i hvert Fald at tilbageholde Oplysninger af Betydning for Afgørelsen. En fastere Ordning vil derfor være at foretrække.

Efter en Drøftelse i Justitsministeriet udarbejdede Kommissionen i September 1942 Udkast til nye Regler om Betingelser for Baandlæggelse, hvorefter Adgangen til at baandlægge Arv i Forhold til det oprindelige Udkast udvides, ligesom Spørgsmaalet om Tilsidesættelse af Testators Bestemmelse om Baandlæggelse henlægges til Justitsministeriet og ikke til Skifteretterne. Det her fremsatte Forslag er i det væsentlige i Overensstemmelse med Kommissionens ændrede Udkast. En Arvelader kan her efter bestemme Baandlæggelse, saafremt han finder det stemmende med Arvingens Tarv.

Bestemmelsen om Baandlæggelse kan dog efter Arvingens Begæring tilsidesættes af Justitsministeriet, saafremt Arvingen godtgør, at han fuldt ud er i Stand til at raade over Arven paa egen Haand, og der ikke foreligger særlige Omstændigheder, der kan medføre uforsvarligt Forbrug af Arven. Det bestemmes endvidere, at Baandlæggelse af Arv ikke kan ophæves før Ar-